

עלון מס' 67

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת שמות

השם – גילוי המהות

פעמים רבות בתורה אנו נפגשים בעניין **השמות**, "ואלה **שמות** בני **ישראל**... את **יעקב**" (ספר שמות א,א) יש מדרגות בשמות, **ישראל** – הוא השם שלנו, הוא שמנו וייחוסנו האריסטוקרטי.

השם – הוא הנשמה, העצם, המהות. (כמבואר הדבר בספרים רבים)

הפעם הראשונה שנפגשים בעניין קריאת השם על ידי האדם, הוא מאמר הכתוב: " וכל אשר יקרא לו האדם **נפש חיה** הוא **שמו** " (בראשית פרק ב, יט) בחכמתו – ידע האדם לקבוע את השם, את המהות.

כל אשר קרא **האדם** - **על ידי ידיעה אלוהית** הוא באמת שמו האמיתי הוא השם שצריך לקרוא בלשון הקודש, הוא גילוי עצמותו...:הכיר **טבעם** וקרא להם **שמות** הראוי להם לפי טבעיהם' (ברמב"ן שם פרק ב,כ)

ובאמת, כל ישראל הוא אחדות אחת! הדבר בולט מפשוטו של מקרא "**כל** הנפש **לבית יעקב**..." כל השבעים הוא **נפש אחת**, שמתפרטת ברשימת אנשים, ואחר כך בריבוי גדול, "וירבו ויעצמו במאד מאד".

השם - שייך לעצם מציאות הדבר או האדם....

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת שמות תשכ"ז 4 עמ' 15-17) להר"ש אבינר הי"ו

וכן ב"מאורות הרצי"ה" (פרשת שמות תשכ"ב עמ' קמא) להרב הושע רבינוביץ הי"ו